

ИЗДАЈИ
УТОРНИКОМ
И
СУБОТОМ
УРЕДНИШТВО И АДМИНИ-
СТРАЦИЈА Његовеа Бр. 27
— ХОТЕЛ „ИМПЕРИЈАЛ“ —
ЦЕТИЊЕ

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

УРЕЂУЈЕ ОДБОР
УКУПНИСН СЕ НЕ ВРАЋАЈУ
ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА
БРОЈ 64
ПРЕПЛАТА:
МЈЕСЕЧНО ЦР. 8.—
ПОЈЕДИН БРОЈ ЦР. 1.—

ЛИСТ ЗА НАЦИОНАЛНУ ПОЛИТИКУ, КЊИЖЕВНОСТ И ПРИВРЕДУ

Духовно јединство

Рекло се, да свако зло има и своју добру страну. Зло, које је снажније наш народ, ово скоро година дана, није мало. Напротив, то је ало велико и преголемо. У нашој славној историји нијесмо имали тежких и црних дана. Никад више непоубисаних гробова, пустоши и разарања. Истрага потурица, па Туприлићеве хараће и Омер-пашино, блиједе пред приговорама данашњег дана. Куга људска у лику партизана избувала је са св отров, сав ијед своје пакосне душе на овај наш Богом дани и свети крш. И, најтрагичнији моменти наше прошлости блиједе, дакле, пред данашњицом. Црногорци су све недаће лакше подносили, јер су били јединствени духом. А јединство у срцеби, као и у несрећи, лакше се подноси. У том јединству, до ту скоро, Црногорци нијесу имали премиса. Нико у том није био већи од њих. Из духовног јединства и моралне величине црпили су они физичку снагу све до ту скоро. Међутим од недавно ми смо били нагубили ту нашу највећу, кроз вјекове одлику. И тријели смо много баш због поманкава јединства духовног. Отуд наш морални пад, физичке дегенерације и катаклизме.

Наше мирнодопске размирице, мислили смо, да су тренутно зло, које долази од натјеснања у родољубу. Ко је мотао и помислио да ће неколико манијака комунистичких, проблематичних типова и пропалх гимнастичких и универзитетских ђака, још под надзором окупатором, повести народ терором и лапљу на кланицу? То је јединствено издаство народа од стране његове интелгенције. Али не од оне његове најбоље. То смо осјетили, то смо вијели последње нећеље, када су катунски и кучки мученици и велике жртве на олтагу отаџбине обновили наше духовно јединство — циментирали га више него иједан догађај о трагу двадесет и више година.

Нема ускрснућа до смрти. Смрт никова и никова другова по свој Црној Гори не само што је наскрсла нашу јуначку слободу, него је препородила народну душу и од ње створила најбогатију духовну ризницу — ризницу јединства, а ми вјере у васкрс наше нације. Ето то је та добра страна комунистичког зла, а то је највећи капитал, већи од сваког материјалног блага.

Наше благаордне жртве знале су, да се људи обнављају, али чест изгубљена никад. Својом смрћу задужили су наш народ, а себе учинили бесмртним. И блага њима. Тага блага достигају су само на забрани синови нашега народа. Тих изабраника, као и увјек, подножје Кома, прошле нећеље највише је имало. Винули су се испод Кома, као и њихови другови, сун оролови с Кома, да поврате слободу тамо гдје бјеше изумрла, али гегушате, да је нестане.

Срба Куча нестала је. Комске виле заморише се плетујући вјенце славе, а народни гуслар поклањао струне на гуслима, набрајујући имена оне кучке плејаде од Велике и Рада до Сава Петрова и Његових другова, пахих 11 маја на Кабленој главици.

УСПЈЕСИ ОСОВИНСКИХ СНАГА

Источни фронт

Послије порлаз којег су њемачке трупе задале Совјетима на Керчкој превлаци, њемачко-румунске јединице наставиле су потјеру за непријатељем, кршећи сваки даљни отпор и продирле су у град Керч. „Лука и град — наставља њемачки извјештај — налазе се у нашим рукама“.

То је први прољетни успјех њемачке офанзиве, који је коштао Совјете 40 хиљада заробљеника, огроман број мртвих и рањених, те непроборене количине сваког ратног материјала, тенкова, авиона, топова и др.

Посљедњих дана — како јавља Фиријева главна команда — и у предјелу око Харкова започеле су огорчене борбе, које још увјек трају. Током ових акција, уништено је 15, 16 и 17 маја 240 совјетских борићних кола, а заробљена већа количина другог материјала.

На волсковском предјелу њемачке СС формације опколиле су и уништиле једну црвену јединицу, која је у борбама изгубила 3500 мртвих, 6 борићних кола, 119 бацања бомби, 202 митраљеза и другог разног материјала. Истом приликом заробљено је преко 1000 бораца.

Једна Србијана напредна бродња која је успјела била да се искрца на обали Једеног Мора, стигла је потонути у борбама што су јој њемачки метакнули, оставивши на терену 2000 мртвих, највише прољетних и много разлог ратног материјала. Остаци су били присиљени да беже.

У Лапонији њемачко-пруске трупе одбиле су непријатеља теском тешким борби у шумовитим предјелима, те су уништиле једну групу непријатељских снага одвојну од својих база.

На мурманском сектору одбијени су многобројни непријатељски напади. Има преко 8.000 мотних болшевика, извјестан број заробљеника. Ови тешки губици присиљили су непријатеља да посљедња два дана потпуно одустане од даљњих напада.

13 маја болшевици су изгубили на источном фронту укупно 84 авиона. Од 26 априла па до 13 маја изгубили су совјети 748 авиона, од којих је 540 оборено у ваздушним борбама, 73 од протувионских одбрана, 66 их заплијенили јединици копнени одрези, а остали су на земљи разорени по разним аеродромима услед зрачних бомбардовања.

15 маја оборено је и порушено 65 совјетских апарата.

У зони Москве и источно од Иљменског језера је њемачко ваздухопловство поново усприједило железничке путеве. Током борби на истоку је један одред друге чете 142 ижињ-срент батальона рачичесто терен од 1.600 мина за борна кола.

Средоземно Море

На Мали су успјешно гођане ваздухопловне базе и други војни објекти бомбама великог калибра. Њемачки и италијански ловци су оборили над острвом 15 маја 8 британских ловаца.

На Средоземном Мору су њемачке подморнице потопиле један британски стратешки брод и један брод из пратње неких коњвоја. Та потопина је изазвала приликом једног напада подморница. Бомбардовања аеродром на острву Мали настављена су.

Ирипанаја

Наше ваздухопловни одреди у Кирипанају успјешно су гођали концентрације непријатељских моторних возила. Британски авиони извршили су ноћно бомбардовање Бенгана; противавионска палба је погодила један од њих, те се стропштао на земљу.

Албанија

У борбама против једне американке ескадриле потопило је њемачко ваздухопловство 15 маја међу Сјеверног Рта и Спириберега једну крстарицу од 9.100 тона, као и један контраторпилер. Осим тога је разорен један други брод и један трговачки брод од 2.000 тона. Један теритни брод од 10.000 тона је тако тешко погођен да је на њему букнуо пожар. Њемачки лаки борбени апарати су 14 маја разорили у једној јужноенглеској луци 4 трговачка брода од укупно 7.500 тона.

Код холандске обале су стражарски бродови током једног британског ваздушног напада 15 маја на један њемачки конвој изгубили 5 испадних авиона. Од тог броја их је у свему било 10, а остали су њемачки миноносци оборили један и један енглески миноер и један ловачки апарат. Артиљеријски бродови је два бомбардовали и обих борби је тешко оштећен један миноносци и један стражарски брод. Једна слаба британска ваздухопловна формација престигла је у једном њемачком заливу и напала њемачки конвој. Данске. Нећки ловци и против авионске артиљерије оборили су један њемачки брод и један миноносци. Оборили још два.

У заливу Кола њемачко ваздухопловство оружје разорило је један транспортни брод од 8.000 тона. Један други трговачки брод тешко је оштећен бомбама.

Малта

Ваздухопловство: Осовине је поново изврло моћне нападе на ваздухопловне базе Малте. Италијански ловци који су интервенисали у брзом одбранбеном маневру распршили су једну велику формацију Спитфајера, оборивши 4 од њих. Два друга енглеска апарата разорили су њемачки доци. Један наш авион није се пратио.

Један италијански торпедер потопио је једну непријатељску подморницу.

Канал Ла-Манш

Настављена су и ових посљедњих дана тешка бомбардовања британских лука и постројења на јужним обалама Енглеске. Велике експлозије и пожари гарантују сигурне успјехе овог бомбардовања.

Током дневних акција дуж јужне обале Велике Британије погођен је и потопљен један латин брод средње тонаже у једној луци, а осим тога су оштећени једна топанача и један трговачки брод.

Из војне команде Националног покрета

Одреди капетана Ђуришића запосјели су јуче Павино поље.

Одреди пуковника Баја Станићина заузели су такође већ јуче Горње поље (северно од Никшића), некадашње сједиште комунистичког партизанског штаба.

Националним борцима

О куклау Српског зашито, ала највећег швој сакодири; а с најорни кобу да се борим.

Насио

И ви сите, драга браћо и сивиои наши, пресажавали свој душевни бол. Дуто сите се борили са самима собом, дуто домили и премишљали! Многе сите бисане ноће провели, док најзад није било другог ријешања! Рањеног срца и се узбрхалим руком ирипацили сите оружје да водите борбу, највећу коју сите водили икада у својој историји.

Па и онда, када сите већ имали оружје у рукама дуто сите се домили и дуто чекали!... Највеће моли вјеројави никоме сем својим рођеним очима!... У чују сите се изишали: да ли је то моује?! Ков наше кови, кошћ наше кошћ!... Наши синови и наша браћа!... Оноко крпачи и школовани младичи, за које ми додасмо све више смо моли, да буду млади!... Да ли је моује да су пошмачили и изубили иамаш?! Али на жалост!...

Сваки ваш корак доносио вам је по неко ново открићење и ново крваво разочарење. Свака руда, сваки цимен, сваки шифа или јана били су издирани са по неким нама браћим, измученим и унакаженим!... Нашли сите на дољене домове, окрњављене цркве, празне школе, очај и пустиша, — као да је сама Сапачагало ипирова свој шир!...

Дад је било али су мојје, ил је кешао томе од оборе! У вашим грудима рајалило се пламен праведног љега и размакнули сите!... Пале су багатордне жервје из ваших редова и цропила пламеништа кроз из ваших жила!... Ваше жервје зашмачиле су суђују наших извода, а наша крв обрала је шешку нашу са народног образа! Вашим жервјама покршћивањем ви сите чинили народ оглободу лака и повраћали се желиво, — и боду иет кави даба!...

Вођени духом и пуцколом наших славних вођака и зери Крпуу великог Негова, ви очистићете земљу од некрсти и у пошмачиле доштерари на камен крвави!... Остача се мисе шамјана и чује закрили зевк зена... Са црпачке дери јузујује се молила Господу: Боги, за сиса дива наших војкојку, а за здрање и среће наших ках, — изабрана браћо и синови наши!...

Дана: већ, вод зашмачили ваших снажних мишца, почео је да сипрују нов желиво. Остача се олакшале и зракча наде као ил дите и тешке болесни!... Повраћа се ајра и само-поздане код очих кои се је били из-тутили, и када код очих који су се били одрекли желиво!... Прјече се изаваље душе и шек ада виде свој коду!...

Знамо ваш шуд. Остача наше физичке и душевне желиво. То се не може плашати никаким блатом. Али, циљ који сите за себе поставили већи је и скрпљи од сваког блати, — изабрана браћо и синови наши!... Народ не биологички ваше сине, а историјски зашмачили ваша мисау и бесмртност. Ви сите био у једној мјери зашмачили, јер народ дошати свој желиво у болби највећој која је икада вођача у нашој историји.

Ви нас размишћате. Боло је добре крваве и шешке, а даљко крваве жештава и шешка. Али, у шим Собама шило се иајемачко на ушима, као у свакој!... У данашњој борби ви сите дошли рањеног срца, узбрхалих руку и са рукама на рами и хрпача ким

— Наставак на 2-ој страни —

У фронт против комунизма

— ЈЕВРЕЈСТВО И ТРОЦКИЗАМ —

Акцијом комуниста Црна Гора се је наша укупна нација дивље ватре крвље револуције и надијата отиби интереса јеврејске расе. Савиало се, из истрага и окршаја националиста с комунистима, да су јевреји својим новцем и преко својих режисера пустило нашу отаџбину исто толико колико и партизанске пушке, убиства и плачке наше рођене браће.

У низу чланака у „Гласу Црногорца“ доказали смо неоправданост акције црногорских комуниста с тачке гледишта Марксизма. Сада пак указујемо на јеврејску опасност која је нама посебно пријетила и која пријети Европи одавно, а у веви са троцкизмом данас. Улазак црногорске комунистичке револуције у интересну јеврејску сферу н је толико због самих Црногораца, колико због опште акције, коју јевреји сада воде противу нацијама, на свим тачкама глобуса где им се за то укаже ма која годна прилика.

То је опште позната ствар, само не за тугодинаш неке назови комунисте. Хуторн Чемберлен (1855—1926) социолог и научник назвао је наше вријеме: Јеврејским вријеме. Данас тарди си, борба се води између Европана и Јевреја.

Штетан утицај јевреја на цивилизацију Европе, подмачке и други социолози као Гобино, Де Лапуж, Ото Амон и Карл Маркс.

Поратно вријеме, након 1914—1918, с појавом троцкизма престава одлучујуће моменте у животу народа. Јеврејски социјалисти потпомогнути јеврејским капиталом хоће да бију битку за своју превласт над осталим народима и ако су у мањинама у свима државама на свијету.

Прсти јеврејских троцкиста јасно су се исполили и код нас у Црној Гори. На целу целокупне акције црногорских комуниста залази се Јеврејин Моша Пијаде. Демајо, адвокат из Београда, заједно са неким Леви, предавали су препла на италијанску војску од 13 јула прошле године уреси ствар Црне Горе. Недавно битком на Вјетернику између комуниста и националиста руковођали су од стране комуниста отци и син — Јевреји из Заргеба.

Послије француске револуције јевреји су постали основа спона међу свима народима. Ово због тога што они држе у својим рукама свијетски капитал, до кога су дошли услед постепеног освајања главних позиција у редовима буржоазије свих држава. Ова вега је чисто капиталистичка али сигурна ради потчињавања других народа. Постоји и ствара се друга нова слона чисто комунистичка. Моментално обје изду паралелно. Кад устреба нова ће замијенили ствару.

Данас када у појединим државама нестане капиталистичког система и јавља се социјалистички поредак, јевреји из егзистичних побуда прихватају тај поредак и покушавају да својим себичним захтјевима саобразе то друштво ново уређење.

Преко Коминтерне јевреји теже да постану главна спона међу свима народима. И у овој новој ситуацији желе да загосподаре, да гласе и испуљују остале народе, јер су се наметали за вође и диктаторе пролетеријата у свима земљама. Као што су јевреји, по тврђењу Сомбарта, створили модерни капитализам, тако је и Коминтерна њихов производ. Душа и организатор Треће интернационале у Москви 1919 и дојнице није био Ленин или Сталин, већ Троцки — Јеврејин. Од 515 преставника из 59 земаља, колико их је

учествовало на VI конгресу Коминтерне, скоро дјеве трећине били су јевреји.

Оснивање Треће интернационале по ред постојеће Друге Интернационале нијесу толико диктовали интереси пролетеријата у појединим земљама колико себични интереси јеврејске расе. Огромна већина социјално-демократских странака Друге Интернационале руководи се националним мотивима и интересима свакога народа, а што никако не иде у прилог јеврејских комуниста, јер они као хегемонисти троцкизма, да њима Јеврејима аргутују и робују пролетери свих осталих народа, као што одвија робују јеврејском капиталу. Јевреји преко своје Коминтерне изазивају револуције у разним државама у циљу једино да сруше своје противнике социјал патриоте из II Интернационале као преставнике Индо-Европљана и да заузму њихово вобство у народима.

Из горњег излагања јасно се види двострукост јеврејске намјере, која се огледа у животу појединих народа у чијој средини они живе као мањина. Својом политичком вештином они данас држе у рукама и буржоазију на и пролетерију у једно исто вријеме. Преко својих новчаних мањата у политистичким земљама, из кулуса, управљају државана, а преко троцкиста као страначких вођа упажњавају диктатуру пролетеријата. На класну борбу они гледају као на смену елита у којој пролетерска елита замијењује буржоазију. Елите се мијењају, али те елите увјек морају бити, јер они замишљају, за све народе обавезно из редова јеврејске нације.

Јевреји су сила међу народима зато што су политички, а не расни, а не расни доминирају без страначких Јевреја у свакој држави, а иако у строгој подвеној и претварају духа у политичкиот. Разликују се по циљев, а истају Јеврејски свистот с својој раси у смислу заједничке крви. Крој свистот свако јеврејског мањина је припадник одређеној јединственом и месијанском нацији, божанског порекла. Народу Јевреје који њих шити и снажи ради потчињавања свију других народа Јудејима.

У даном тренутку троцкисти као и таумистички осјећају сличност интереса, мисли, жеља и вјеровања јеврејске душе, те кљери њихове васеленске заједнице. Уобичајни су своју вјерност да су изабрани народ и да су Пророђеним издвојени од свих других народа. Кроз вјерове народе и државе пропадају, али јевреји неће исцезнути — мисле појединачно и Троцкисти и Талмудисти.

Јевреји нијесу сладунави свечи, мекушци или сиромашни, но солдати своје нације. Троцкисти су борни у сталном налету, прокосу, изазивању и ударању других. Битност јеврејског Троцкизма је у појму активитета. Воља Троцкиста није у самоодражању, него у вољи за моћ, за присвајањем и јачањем, да Јевреји постану нешто више него што су други народи. У тежњи, да Јевреји загосподаре читавим свијетом и распростру своју силу у свим државама и да смрве свакога ко им се одупре. Сматрајући себе за стваралачку и владајућу странку у свијету, Троцкисти теже да разиљу и склопе са пута друге странке осталих народа, а ле у циљу политичке јеврејске узурпације. Други народи су за њих само материјал за апсорбовање, оруђа и слуге, ради уздицања јеврејске моћи, једнога народа као вишега тла. Туђу нацију или државу у којој живе троцкисти једноставно хоће да искористију и експлоатишу као скупину која је за њих само сретство, да као робови раде за јеврејске господаре. Хоће да побједи не количиним и механичким наоружања већ јачином својега јеврејског духа, јер се њихова сила крије у њиховим специфичним индјивидуалним квалитетима.

Хоће да господаре над јачим нацијама, не вријанама свога карактера него својим мистичким солидарностима, кукавичку, претварања, стрљена, дукном котежи, корупцијом и целокупним својим арсеналом што је у минирани. Највећи су космополити на свијету. Али не за луђе своје расе, него луђе других нација, јер из анархије њихових народа извлаче корист за себе. У Русији за вријеме револуције од 1917 рушили су православне цркве, синагога ни једна није пострадала.

У области ујетности, науке, политике и религије, јевреји су се дотакли генија. Троцкисти као и други квалифети су увјек били експлозив у рукама Јевреја ради потајног, и подмуклог и подземног рушења држава у којима живе. Они своју силу лукавства троше на то, да дезорганизују друштва других народа у корист јеврејства. Троцкисти за остварење јеврејских циљева санкционишу сваки гријех: убиства, пљевине, слободну љубав и рушење чистоте породичне преке. Обману и превару. На њиховим путевима нема моралних препона и препрека. Зао дух је мистички од троцкиста, јер њима није било народа без појмова о добру и злу као јеврејскога у односу на друге расе. Памени краве револуције Моше Пијаде у Црној Гори, томе је најбољи доказ. Зато је она одвратна, жестока, лишена моралног ореола и супротна историским традицијама црногорскога чојства и јунаштва.

Насретање јеврејскога народа у историји јеврејства да даде се објаснити и идејално, ама, поред осталих које се јавно не укаже.

Идејално је јеврејски чистим побудом, ама, једнодушности и у претварању јаснога проблема, отворено. Јевреји као пријатељи, Јевреји су продирали као не-пријатељи, наддијетали на све положаје и побједили свој барјак на пролози нашој правоборне индјивидуалности. Јевреји била дата власт, они су је злоупотребили. Пример: Официрски Јевреј.

Идејално јевреји у односу према другим народима то је историја апсолутног непријатељства. Троцкистичка теорија свијетскога пожара то је расна јеврејска мржња за разбијање других народа и држава. Диктатура пролетаријата и класна борба то су њихова оруђа за свијетску хегемонију Јевреја као изабраног народа. Да се оправда такав став Јевреји су робују раси са диктати на степен закона у међународним односима. Социолошка дјела Л. Гумпловића професора на универзитету у Грацу, Јеврејина из Пољске, о томе најбоље сведоче. Ма да су његова тврђења одбрана од стране других научника као Нобкузом, Вилером, Ковалевским, Сорokinом и др.

Јевреји одбачени и тучени у погримма у појединим државама данас су се обратили народима Индо-Европљана и бацили се у заграља социјализма и синдикализма. Пришли су народу тих држава кога су јеврејима презиравали ударајући се раније буржоазији, краљевима и царевима. Обратили су се социјалистима, томе немирном елементу у народима зато, што нијесу имали куда. Они проповиједају социјализам, али укажени, појеврејени, одбачени по слици и прилици јеврејскога човека, једнога Троцкиста. Троцкизам, толико је изопачио социјализам, да то није већ радикално питање или питање државе масе или националног сепаратизма, него по свему јеврејско питање. Питање јеврејске куле, која се зида не зато да се дође до социјализма код осталих народа, него да други народи робују Јеврејима. Поратне револуције у Русији, Мађарској, Немачкој и другим земљама, Јевреји су увјек покушавали да срену у правцу троцкизма, јер су дјеловали у линији најмањег отпора, у пуној сагласности са нагонима насиља на-

Двије политичке заблуде

Прва заблуда је, што многи код нас мисле, да данашња Совјетсја има своја духовна стремљења иста као некадашња Русија. Ову заблуду протурјају комунисти или необавијештени, међу које улазе чак и образованији људи. Међутим ко имало познаје комунистичку власт у Совјетји, јасно му је, да данашња Совјетсја нема никакве сличности са некадашњом Русијом. Под владом комуниста, Русија је појмовно изгубила своје име и с тим све одлике које је раније посједовала као национална држава. Њено званично име је С.С.С.Р. или међународно У.С.С.Р. што значи: Савез совјетских социјалистичких република. Ниједна од ове четири ријечи, као ни све скупа, не изражава нити национални нити геогрфски појам. Ма који крај земље може се назвати тим именом. Истина там постоји руски народ, али томе народу је татурена туђа власт, која му је забранила свако национално обилежје, насилно га преобразили у аноним.

Појмови „Русија“ и „Словенство“ су забрањени у Совјетји, и кад неко данас зове и сматра ту Совјетју Русијом, чини, рекли бисмо, једну неуचितост, јер она сама т. ј. властодржи њени нити себе тако зове нити себе таквом сматра. Кад се на пр. потурчи Петар и добије име Селим ми већ хтеди не хтеди морамо га називати новим његовим именом, иамајући у обзир његову религијозну припадност.

Што се тиче словенске ориентације, која је у царској Русији била доминантна идеја, званична Совјетсја неће да зна ни да какав национално припадност. За њих је главно мјерило припадност комунизму без обзира одакле је и којој нацији припада. Кад су 1938 године новинари интервјуисали Стаљина шта мисли о савокупносту као словенској националној организацији, он је одговорио да је савокупност „словенски романтизам“ или Совјети нијесу нити Словени нити романтичари, него реални интернационалисти“. У овим ријечима се јасно изражава данашњи режим С.С.С.Р. па је огромна заблуда кад се њему придије други знајах.

Друга заблуда се односи на погрешно схватање комунизма с погледом на аличност домаћих комуниста. Наиме, многи мисле да је комунизам хуманизи у спровођењу своје идеологије, па отуда њихово заштитач да наши домаћи комунисти нијесу устарили комунисти, него неки псевдо комунисти. Оваква заблуда долази од људи, који уопште не познају идеологију комунизма, нити његовог посливник за спровођење и примјену на живот свога програма.

Комунизам као револуционарни покрет је објавио рат свим основним постулатима, на којима се темељило досадашње друштво. Све што и најмање смета или стоји као препрека остварењу комунизма, мора бити уклоњено насилним путем. Једном рјешено, него долази, ствар треба уништити. Отуда за свој неуступе у Совјетји да заведу та „бољшевијски рај“, они се брине највише тим што имају посла са људима старих схватања живота. Но не само да треба ликвидирати са свим старим, него људи се морају подврћи такој диктатури да њихов рад,

роднога олоша, незадовољства, испричености и мржње сељака и радника према својим властодржицама. Ласкају гомлима. Заводе протодушине и лако вјерне.

Фашизам, нацизам па чак и стаљинизам прозрели су намјере Јевреја, зато су одбацили и Јевреје и троцкизма. Само црногорски комунисти по својој психичкој глупости слијепи се држе троцкизма, који је нашу земљу бацио у братоубилачки рат, покол, крај и грабеж.

На националистима је да докрајче комунизам и јеврејски троцкизам, ради спаса своје нације. Црногорца и својих породица. *Др Рајмунд Бекловић*

— Наставак са 1. и 2. стране —
*Личица! У шуме и лежи шежина ва-
 ше борбе.*

*Хвала вам уздици и сноту нашо!
 Хвала вам вјесници новот и срећнијој
 доба; браниоци нације, чисти, часнога
 крста и наших свијетских традиција!
 Хвала вам и живјела на чинога леба!*

